

Arrest

nr. 80 068 van 24 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 januari 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERVAET, die loco advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 31 oktober 2006 een eerste asielaanvraag in België in. Op 14 april 2008 is het beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire status van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 9 891.

1.2. Op 23 november 2011 dient de verzoekende partij een zevende asielaanvraag in. Op 9 januari 2012 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze is gemotiveerd als volgt:

"WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 September 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 23.11.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 31.10.2006 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem op 25 06 2007 echter zowel de vluchtelingenstatus als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), betrokkene op 09.07 2007 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) waar op 16.04.2008 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 23.06.2008 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hem op 08.01.2009 opnieuw de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd door het CGVS; betrokkene op 23.01.2009 ook tegen deze beslissing schorsend beroep aantekende bij de RVV waar op 20.03.2009 de beslissing van het CGVS wederom bevestigd werd; betrokkene op 29.04.2009 een derde asielaanvraag indiende, die op 26.05.2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) afgesloten werd met een negatieve beslissing van 'weigering van in overwegingname, betrokkene op 10.09.2009 een vierde asielaanvraag indiende die evenwel op 08.01.2010 door de DVZ werd afgesloten met een negatieve beslissing van weigering van in overwegingname betrokkene op 10.03.2010 een vijfde asielaanvraag indiende, die op 24.03.2010 door DVZ werd afgesloten met een negatieve beslissing 'weigering in overwegingname'; betrokkene op 23.06.2010 een zesde asielaanvraag indiende waarvan hij geacht werd afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag gezien het feit dat hij geen gevolg gaf binnen de vijftien dagen zich aan te bieden; betrokkene op 23.11.2011 een zevende asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land van herkomst is teruggekeerd. Overwegende dat betrokkene een kopie (mail) van een document van SANAM van Prof. C. dd. 11.11.2011 voorlegt waarin enerzijds verklaart wordt dat betrokkene gekend zou zijn onder een andere naam en anderzijds verklaart wordt dat het Iranese regime niet zal twifelen om mensenrechtenactivisten (zoals betrokkene) te arresteren, op te sluiten, te martelen en zelfs terecht te stellen. Overwegende dat dit documenten een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het document reeds per post opgestuurd zou zijn geweest, maar betrokkene zou dit nooit ontvangen hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het document nu ook via DHL opgestuurd werd, maar dat betrokkene dit nog niet ontvangen zou hebben. Overwegende dat de loutere bewering dat er documenten onderweg zijn bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij bij terugkeer opgesloten of vermoord zal worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij in de gevangenis gefolterd zal worden en bij criminelen en terroristen terecht zal komen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij al veel verhalen heeft gehoord omtrent verkrachtingen in de gevangenis. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij nog liever vermoord zou worden in plaats van in de gevangenis in Iran terecht te komen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt waarin verklaart wordt dat betrokkene opgeklommen zou zijn tot hoofd van de Belgische afdeling van SANAM. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij ook vertegenwoordiger zou zijn van GAMOH in België. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene lid zou zijn van 'World Azarbaijanians Union'. Overwegende dat opgemerkt dient te worden dat u bij uw 'refugié sur place' activiteiten geen prominente, laat staan leidinggevende rol op u hebt genomen; u was enkel aanwezig in de hoedanigheid van een gewone deelnemer. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij op de site en de facebook-pagina van GAMOH (print facebook-pagina voorgelegt) duidelijk herkenbaar zou zijn op foto's tijdens demonstraties en andere politieke activiteiten in België. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de Iranese autoriteiten deze sites ook zouden onderzoeken en dus op de hoogte zouden zijn van zijn politieke activiteiten in België. Overwegende dat gelijkaardige informatie reeds beoordeeld werd tijdens zijn vorige asielaanvragen, die negatief afgesloten werden. Overwegende dat betrokkene op één van de foto's bij een begeleidend internetartikel dd. 22.05. **** (laatste update site 06.2010) op de site te zien zou zijn met een vlag van Zuid-Azerbeidjan. Overwegende dat betrokkene dit document reeds had kunnen voorleggen tijdens eerdere asielaanvragen. Overwegende omsloten in de brief van de advocaat alsook kopieën van bewijzen van geldtransfers naar C. Mahmoudali (dd. 06.02.2009, dd. 05.02.2009) voorlegt en een kopie van een bewijs van geldtransfer dd. 30.11.2011 aan stichting UNPO voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene de bewijzen van geldtransfers naar C. Mahmoudali al had kunnen voorleggen tijdens eerdere

asielaanvragen. Overwegende dat de brief van de advocaat alsook een kopie van de enveloppe voorlegt waarin het origineel van bovenstaand document opgestuurd zou zijn geweest vanuit de Verenigde Staten. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Iran omwille van zijn problemen in Iran en omwille van zijn politieke activiteiten in België. Overwegende dat de Belgische asielinstanties in eerste instantie gesteld werd dat betrokkene geenszins aannemelijk kon maken dat hij in Iran politieke activiteiten zou gehad hebben en dat de oppositieactiviteiten van betrokkene in België anderzijds niet betwist werden maar er echter wel geconcludeerd werd dat een reëel risico, in het geval van terugkeer, louter bestaat voor leidende figuren van oppositiegroepen, die nadrukkelijk in de openbaarheid treden. Overwegende dat betrokkene dit voor zijn persoon niet aannemelijk kan maken; noch de huidige verklaringen van betrokkene, noch het voorleggen van voornoemde documenten deze appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Overwegende dat betrokkene een medisch attest dd. 26.09.2011 van Dr. Saffarian voorlegt. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker roept als enige middel in:

“Schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, in samenhang met machtsoverschrijding, een schending van de zorgvuldigheidsplicht, het fairplay beginsel en van de materiële motiveringsplicht”

2.2. Verzoeker betoogt als volgt:

“1. De door verzoeker neergelegde verklaring van Professor C. is wel degelijk een nieuw gegeven in de zin van het artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het is een verklaring die dateert van 21.10.2011, zodat verzoeker de verklaring niet eerder kon voorleggen.

“Deze bepaling kent aan de minister of aan diens gemachtigde een beoordelingsbevoegdheid toe die zich ertoe beperkt te onderzoeken of de aangebrachte gegevens nieuw zijn. De minister moet uitmaken of de nieuw voorgestelde gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure dan wel een nieuw bewijs aanbrengen van een vroeger situatie. Hij moet tevens nagaan of de vreemdeling niet in staat was deze gegevens te verstrekken tot staving van zijn vorige asielaanvraag.”

(RvS 11 juli 2000, nr. 88.870, APM 2000, 143)

De Raad van State heeft in het geciteerd arrest alle voorwaarden omschreven waaraan een nieuw gegeven moet voldoen. Verzoeker stelt vast dat de verklaring van professor C. aan al deze voorwaarden voldoet:

a. De verklaring heeft betrekking op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure:

Uit de verklaring blijkt immers dat verzoeker voortaan erkend wordt als vertegenwoordiger en bestuurder van SANAM België. Verzoeker heeft dit statuut van bestuurder en vertegenwoordiger ook nooit eerder ingeroepen bij zijn eerdere asielaanvragen.

b. De verklaring brengt een nieuw bewijs bij van een vroegere situatie

Uit de verklaring blijkt inderdaad dat verzoeker reeds bedreigd werd door het Iraanse regime toen hij nog in Iran woonde. Bovendien wordt erin gesteld dat verzoeker bekend staat als voorvechter van de rechten van de Zuidelijke Azeri's en van de democratie, zodat hieruit minstens impliciet kan worden afgeleid dat professor C. ook vroeger reeds persoonlijk contact had met verzoeker, waaraan in verzoekers eerste asiel aanvraag werd getwijfeld.

c. Verzoeker was niet in staat deze gegevens te verstrekken tot staving van zijn vorige asielaanvraag. Het document is immers pas opgesteld op 21.10.2011, dit is na zijn laatste vorige asielaanvraag.

Zodoende dient de verklaring van professor C. als nieuw element te worden beschouwd in de zin van het artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

2. De Dienst Vreemdelingenzaken stelt verder in zijn motivering van de negatieve beslissing dat de verklaring een gesolliciteerd karakter zou hebben.

Verzoeker wijst er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken daarmee een onderzoek voert naar de pertinentie van het nieuw gegeven, waardoor de Dienst Vreemdelingenzaken daarmee haar macht overschrijdt.

“Het onderzoek naar de pertinentie van een nieuw gegeven houdt een onderzoek in naar de grond van de zaak en veronderstelt de ontvankelijkverklaring van de nieuwe asielaanvraag. De verwerende partij kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die nieuwe gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag.”

(RvS 27 november 2002, nr. 113.002, T Vreemd. 2003, 126, noot D. Vanheule).

De Dienst Vreemdelingenzaken toont hoegenaamd niet aan dat deze verklaring manifest irrelevant zou zijn. Bovendien blijkt uit de vorige asielaanvragen van verzoeker dat het CGVS het bestaan en de functie van professor C. niet betwist, zodat prima facie aan de verklaring minstens enige relevantie dient te worden toegedicht.

3. Verzoeker begrijpt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de voorkeur geeft aan originelen boven kopies. Nochtans kan de voorgelegde verklaring in casu niet om die reden worden verworpen. Verzoekers advocaat had immers een fax gestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken (die blijkbaar is aangekomen want zij wordt vermeld in de bestreden beslissing), waarin werd aangekondigd dat verzoeker de originele brief zou voorleggen bij de volgende oproeping op 09.01.2012.

Op die datum werd verzoeker, die het originele document hij zich had, niet de kans gegund om dit document te overhandigen, maar werd hem meteen de negatieve beslissing overhandigd.

In die zin heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de zorgvuldigheidsplicht geschonden, die erin bestaat dat met alle elementen van het dossier moet worden rekening gehouden. In casu kan gesteld worden dat het originele document van de verklaring tot het dossier behoort, aangezien de afgifte ervan werd aangekondigd in de brief van verzoekers raadsman, en verzoeker die ook effectief bij had.

Het getuigt van een gebrek aan fairplay in hoofde van de Dienst Vreemdelingenzaken om weliswaar de brief van verzoekers raadsman mee te verwerken in de bestreden beslissing, maar anderzijds om de daarin aangekondigde afgifte van een document niet toe te laten bij de volgende ontmoeting.

Verzoeker is momenteel nog steeds in het bezit van deze originele verklaring en kan deze op vraag van Uw Raad uiteraard voorleggen. Aangezien Uw Raad in principe de stukken niet terug overmaakt die de verzoekende partij heeft neergelegd ter staving van zijn beroep, geeft verzoeker er de voorkeur aan om dit origineel niet toe te voegen aan huidig verzoekschrift.

4. Bovendien, voor zoveel als nodig, schendt de Dienst Vreemdelingenzaken de materiële motiveringsplicht, nu zij stelt dat nergens uit kan worden afgeleid dat verzoeker het hoofd van SANAM geworden is, zoals beweerd wordt mdc brief van verzoekers advocaat.

Nochtans kan dit worden afgeleid uit een eenvoudige lezing van de verklaring van Professor C.”

2.3. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het eerste middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624). Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt in casu een onderzoek van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

2.4. Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter

beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn.

In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van dezelfde wet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is hij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat de commissaris-generaal deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021).

Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn zevende asielaanvraag de volgende nieuwe elementen aanbracht:

"Ik wil u vandaag volgend nieuwe element voorleggen voor mijn nieuwe asielaanvraag:

-Een document van SANAM, Southern Azarbaijan National Awakening Movement

In dit document bevestigt de voorzitter van SANAM, professor Chehrgani die in Amerika woont, dat ik nu de verantwoordelijke ben van SANAM in België. Hij geeft ook aan dat ik bij SANAM gekend ben onder de naam 'Maghsud Tabrizli'.

Hij geeft ook aan in zijn brief dat het Iraanse regime niet zal twijfelen om mensenrechtenactivisten te arresteren, op te sluiten, te martelen en zelfs terecht te stellen. Hij geeft ook aan dat ik uit Iran gevlucht ben omdat ik het risico loop opgesloten en gemarteld te worden door de veiligheidsdiensten van het Iraanse regime.

Het document wat ik u overhandig is een kopie. Het originele document werd reeds eerder via de normale post opgestuurd naar mij maar ik heb het document nooit ontvangen. Daarom heb ik nu gevraagd om een origineel document op te sturen via DHL maar dat heb ik nog niet ontvangen. Professor Chehrgani heeft het document ook reeds via mail doorgestuurd naar jullie diensten (emailadres: BurR07dofi.fgov.be) op 20/10/2011.

Zoals ik reeds eerder vertelde ben ik ook lid van GAMOH, ik ben namelijk de vertegenwoordiger van GAMOH hier in België. Ook ben ik lid van Wold Azarbaijanians Union'. Zo kan u o.a. op de site van GAMOH en de Facebookpagina van GAMOH ook foto's terug vinden waar ik duidelijk op te zien ben

tijdens demonstraties en andere politieke activiteiten. Ik toon u vandaag o.a. een foto die op de site staat waar ik te zien ben met de vlag van 'Zuid Azerbeidjan'. U weet zelf ook dat de Iraanse autoriteiten die sites ook onderzoeken en zij zijn dus zeker op de hoogte van al mijn politieke activiteiten hier in België. U ziet dat ik dus niet kan terugkeren naar Iran, eerst en vooral omwille van mijn problemen die ik daar heb en waarom ik het land ontvlucht ben en ook omwille van mijn politieke activiteiten hier in België. Indien ik zou moeten terugkeren dan zal ik ofwel opgesloten worden ofwel vermoord worden. Indien ik in de gevangenis terecht kom dan zal ik zeker gefolterd worden en kom ik er bv. terecht bij personen die drugsdelicten gepleegd hebben of bij terroristen. Ik heb ook al vele verhalen gehoord van gevangenen die verkracht worden. Ik word nog liever vermoord dan dat ik in de gevangenis moet terechtkomen."

2.6. Waar verzoeker argumenteert dat *"De Dienst Vreemdelingenzaken stelt verder in zijn motivering van de negatieve beslissing dat de verklaring een gesolliciteerd karakter zou hebben"* en *"daarmee een onderzoek voert naar de pertinentie van het nieuw gegeven, waardoor de Dienst Vreemdelingenzaken daarmee haar macht overschrijdt"*, dient te worden vastgesteld dat uit de bepalingen van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet volgt dat de nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nrs. 143 020 en 143 021). Het begrip 'nieuwe gegevens' houdt derhalve niet in dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *"ernstige aanwijzingen"* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *"ernstige aanwijzing"* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. De Raad ziet echter niet in dat de gemachtigde door vast te stellen dat de neergelegde documenten, gelet op hun aard en inhoud en de beoordeling van verzoekers eerdere asielaanvragen gesolliciteerd voorkomen, haar bevoegdheid om de nieuwe gegevens *prima facie* te beoordelen, zou overschreden hebben. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij aanvoert dat er *in casu* sprake zou zijn van machtsoverschrijding.

2.7. Waar de gemachtigde in de bestreden beslissing verzoeker verwijt dat hij enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, repliceert verzoeker in het verzoekschrift dat hij *"begrijpt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de voorkeur geeft aan originelen boven kopies"*. Verzoeker stelt dat hij echter wel over originele documenten beschikt en hij deze wenste voor te leggen, doch hiertoe de kans niet gekregen te hebben *"Verzoekers advocaat had immers een fax gestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken (die blijkbaar is aangekomen want zij wordt vermeld in de bestreden beslissing), waarin werd aangekondigd dat verzoeker de originele brief zou voorleggen bij de volgende oproeping op 09.01.2012. Op die datum werd verzoeker, die het originele document hij zich had, niet de kans gegund om dit document te overhandigen, maar werd hem meteen de negatieve beslissing overhandigd."*

Uit het administratief dossier kan echter niet blijken dat de verwerende partij zou geweigerd hebben om originele documenten die verzoeker wilde neerleggen, in ontvangst en in aanmerking te nemen bij de indiening van zijn asielaanvraag en uit het verzoekschrift blijkt het tegendeel. Verzoeker benadrukt immers enerzijds het belang en de mogelijkheid van het neerleggen van originele documenten ter adstructie van zijn asielaanvraag, doch geeft anderzijds zelf uitdrukkelijk aan dat niettemin hij over originele documenten beschikt, hij ervoor opteert om geen originele stukken neer te leggen, wat hij bevestigt ter terechtzitting. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij de verwerende partij verwijt

originele documenten niet te hebben willen ontvangen waarvan hij zelf aangeeft dat hij ze wenst achter te houden.

2.8. Aangezien verzoeker niet aantoont dat het bestuur door oneerlijke middelen, zoals het achterhouden van gegevens, door vertragingsmanoeuvres of door overdreven spoed, de verkrijging van een recht zou hebben bemoeilijkt, kan geen schending van het fair-play beginsel vastgesteld worden.

2.9. De verwerende partij kan gevolgd worden waar zij geoordeeld heeft dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de aangebrachte nieuwe elementen kaderen in zijn asielmotieven zoals reeds onderzocht in zijn eerste en tweede asielaanvraag en die zowel door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als door de Raad als ongegrond bevonden werden. Met name werd vastgesteld dat verzoekers politieke activiteiten in Iran ongeloofwaardig waren, dat hoewel de politieke oppositieactiviteiten van verzoeker in België niet werden betwist, verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij hiervoor internationale bescherming behoefde. De gemachtigde van de staatssecretaris stelde dan ook dat zijn nieuwe activiteiten dit niet kunnen wijzigen te meer nu hij *“geen enkel begin van bewijs”* aanbrengt van zijn beweerde nieuwe functies tenzij *“een brief van zijn advocaat”, “een kopie (mail) van een document van SANAM van Prof. C.”* dat een *“gesolliciteerd karakter”* heeft en fotokopieën niet op een adequate manier beoordeeld kunnen worden *“aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan”*, foto's die eerder hadden kunnen neergelegd worden en beweringen over mogelijke vervolging die loutere *“veronderstellingen”* zijn *“en bijgevolg niet als nieuw element”* beschouwd kunnen worden.

Aldus stelt de Raad vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet kennelijk onredelijk, noch onjuist geoordeeld heeft dat uit de nieuwe elementen die verzoeker aanbracht geen ernstige aanwijzingen kunnen blijken voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Eveneens blijkt dat verzoekers zaak op geïndividualiseerde basis werd onderzocht. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de materiële motiveringsplicht geschonden is of dat er een manifeste appreciatiefout plaatsvond.

2.10. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad merkt echter op dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissingen niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissingen.

2.11. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK